

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123920656.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Da jeg saa korn ned i Arken, var den stakkels unge Dame ganske rigtig vaagen. Hun sad paa Kanten af Køjen med Hovedet støttet i sin Haand. Den nydeligste lille Fod stak frem under Kjolen, og den Del af Armen, som kom til Syne i det vide Kjoleærme, var ligesom Sneen. Hun græd ganske sagte, og Taarerne piblede frem under den Haand, hun holdt for Øjnene. Lige idet jeg aabnede Døren, krængede Skuden voldsomt over, og det stakkels Barn vilde være styrtet ud paa Gulvet, hvis jeg ikke havde grebet hende i mine Arme. Hun slog de forgrædte, men saa søde og milde Øjne op, og saa' paa mig, og saa sagde hun blot disse Ord: "Francis, hvorfor har Du ladet mig være ene saa længe?" Og saa lænede hun sig tilbage, og knugede min Haand inden i sin. Jeg vidste slet ikke, hvad jeg skulde gøre. Jeg vilde nødig sige hende, at jeg ikke var den, hun antog mig for.